

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

★

SNELLE AFWERKING VAN AANVRAGEN VOOR VOEDINGSMIDDELEN

Er wordt door de betrokken personen en diensten zooveel mogelijk getracht de aanvragen voor voedingsmiddelen spoedig af te werken. Vertraging komt echter wel eens voor, en dit kan in sommige gevallen ernstige gevolgen hebben. Daarom is nu met het Centraal Distributiekantoor een regeling getroffen, opdat spoedeisende aanvragen in ieder geval onmiddellijk worden afgedaan.

Wanneer de behandelende arts in dringende gevallen op het formulier MD 29 het woord „cito” vermeldt, zal de vertrouwensarts, respectievelijk geneeskundige dienst, voor onmiddellijke doorzending zorgdragen, en de distributiedienst zal de uitreiking van rantsoenbonnen op deze formulieren vóór alle andere werkzaamheden doen plaats vinden, eventueel ook op tijdstippen, dat de dienst voor het publiek gesloten is (veelal 's Zaterdags).

30 Maart 1942

C. BANNING,

*Geneeskundig Hoofdinspecteur
van de Volksgezondheid*

STERILISATIE VAN TALK

Met belangstelling nam ik kennis van het artikel „Het desinfecteeren van handschoenen in verband met het voorkomen van thrombose” van dr. B. S. TEN BERGE en arts TH. BOESMAN in het *N. T. v. G.* d.d. 28 Maart. Het heeft mij echter zeer verwonderd hierin te lezen, dat een bijeenkomst van het Klinisch Genootschap noodig is geweest om erachter te komen, dat steriliseeren van talk gedurende een kwartier in stoom van 110°, zelfs verpakt in kleine dotjes gaas, onvoldoende is.

Wanneer men indertijd het hoofdstuk over *Medicamenta sterilisata* der *Nederlandsche Pharmacopee* over dit onderwerp had nageslagen, zou men hebben kunnen lezen, dat in de toen vigeerende 5e uitgave der *Pharmacopee* talk gesteriliseerd werd door verhitting gedurende 1 uur op 150°, dit in verband met de in talk voorkomende sporenvormers. Later werd dit in het 2e Supplement van 1940 gewijzigd in 1/2 uur op 170°.

Vermoedelijk heeft het feit, dat er sporenvormers bestaan, die temperaturen van 150° en hoger kunnen verdragen, tot deze gewijzigde temperatuuropgave bijgedragen. De *Amerikaansche Pharmacopee* gaat nog verder en sluit zich met 2 uur op 170° aan bij het advies van dr. DEN DOOREN DE JONG.

Toen ik het bovenstaande artikel las, heeft het mij oprecht gespeten voor onze *Pharmacopee*-commissie en deskundigen, die jarenlang werken aan voorschriften ter verbetering der *Pharmacopee*, dat het resultaat van hun werk zoo slecht doordringt tot hen, die ervan moesten profiteren. Het wil mij voorkomen, dat in het algemeen de bekendheid met onze voortreffelijke *Nederlandsche Pharmacopee* zoo gering is, dat het bijna is alsof deze voor medici niet geschreven is.

Hier ligt niet alleen een taak voor de docenten van het Hooger Onderwijs, doch ook voor de medische vakbladen. Door meer bekendheid te geven aan het bestaan en den inhoud van de *Nederlandsche Pharmacopee*, *Codex Medicamentorum Nederlandicus* en dergelijke zouden zoowel patiënt als arts beiden gediend zijn.

C. J. BLOK,

Amsterdam, 30 Maart 1942

Hoofd der Apotheek van het Wester-Gasthuis

SCABIESBESTRIJDING

Zooals bij verscheiden dingen in deze wereld, bestaat er ook bij de scabiesbestrijding verschil van inzicht en meening.

VLEUGELS SCHUTTER meent, dat ik niet voldoende aandacht heb besteed aan de des-

infectie der wollen dekens, terwijl VAN PUTTE een citaat aandraagt om te bewijzen, dat men slechts zeer moeilijk door beddegoed kan worden geïnfecteerd.

VLEUGELS SCHUTTER citeert mij zeer juist als hij zegt, dat ik schreef: „in den regel” is uitgebreide desinfectie van matrassen en dekens niet noodig. Dit blijf ik inderdaad gaarne volhouden en ik schreef dit zoo bewust, omdat zoo dikwijls ten onrechte de schuld wordt geweten aan reinfectie der dekens en dergelijke, terwijl de kuur niet op de juiste manier is toegepast of er nog onbehandelde of onvoldoende behandelde infectiebronnen in het gezin of in de omgeving daarvan blijven rondloopen.

Wat betreft de hotels — waar dus meestal iederen nacht andere bewoners een bed beslapen — kan ik de zienswijze van VLEUGELS SCHUTTER deelen, hoewel ik er niet zoo van overtuigd ben, dat in dezen tijd de lakens altijd verwisseld worden. En soms zijn geïnfecteerden ook niet alleen in een hotel geweest! Maar bovendien hebben we daarbij met heel iets anders te doen dan bij de scabies in een gezin, waar de patiënten verschillende nachten onder behandeling zijn en in dien tijd infectie van het beddegoed en reinfectie van den patiënt niet goed mogelijk is.

Daar waar onvoldoende wit beddegoed is, is zeker desinfectie van dekens en matrassen op zijn plaats. Wil men dit in alle gevallen doen, ik heb er geen bezwaar tegen, mits men dan niet, omdat er een mooie desinfectiewagen voorrijdt, de andere zeer belangrijke te nemen maatregelen verwaarloost.

Met de meening dat men door het inschakelen der adviesbureaux op onoverkomelijke moeilijkheden zou stuiten, kan ik het niet eens zijn. Dat is eenvoudig een quaestie van organisatie en aan vele bureaux worden op het oogenblik nog niet zulke hooge eischen gesteld als de inzender meent. Ik heb deze mogelijkheid van bestrijding niet krachtig aanbevolen, slechts alleen gesuggereerd, omdat ik er voor ons land voordeel in zie. Er gebeurt dan ten minste in vele plaatsen tegen scabies iets, nu in vele plaatsen niets. En kan de sociale werkster het niet af, dan zal er, indien de volksgezondheid dat eischt, meer hulp moeten komen.

Collega VAN PUTTE oordeelt veel onvriendelijker over de door mij aangegeven behandelingsmethode dan ik over zijn, blijkbaar door hem al vrijwel onfeilbaar beschouwde eigen methode. Ik geloof, dat hij zijn doel wel zal bereiken. Ik kan hem verzekeren, dat mij dat ook heel aardig gelukt, en er is naar ik meen daarin niet de minste aanleiding om op een afbrekenden, onvriendelijken toon te schrijven. VAN PUTTE hecht blijkbaar veel waarde aan zijn arbeid en zijn onderzoekingen, en ik onderwerp mij dan ook gaarne aan zijn verzoek tot de lezers van dit *Tijdschrift* om in zijn artikel na te lezen welke correcties nog op mij dienen te worden toegepast.

Ik wil alleen zeggen dat er misschien af en toe toch patiënten zijn, die liever slechts een of tweemaal 24 uur in een ietwat meer prikkelende zalf rondloopen dan gedurende achtmaal 24 uur (volgens de methode van VAN PUTTE) in met zwavelvaseline doordrenkt ondergoed te blijven leven. En waarom zoo'n bezwaar tegen baden? Is dat niet hygiënischer en vooral paedagogisch?

Tenslotte: er zijn veel patiënten bij wie zonder carbonas kalicus toch ook door 25 pCt. zwavelvaseline een flinke huidprikkeling en eczematisatie ontstaan.

Rotterdam, 28 Maart 1942

E. H. HERMANS

ONZE PATIËNTEN IN DE TEGENWOORDIGE OMSTANDIGHEDEN

Naast de toeneming van de gevallen van ulcus ventriculi, het veelvuldig voorkomen van polyurie en prostaatklachten, de vermeerdering van de bekleemde breuken, door coll. VEEN in het *N. T. v. G.* van 28 Maart 1942, bladz. 791 gencemd, verder naast de vermeerdering van het aantal scabiesgevallen, vermeld door coll. HERMANS in het *N. T. v. G.* van 21 Maart, bladz. 694, naast de maag- en ingewandsstoornissen en colitis, beschreven door coll. BINNENDIJK in het *N. T. v. G.* van 10 Januari, bladz. 98, treft mij tegenwoordig het langzame tempo van de genezing van al of niet geïnfecteerde *huidwonden* en *wondjes*. Misschien is de oorzaak hiervan te vinden in de eiwit- en vetarme voeding.

Sinds jaren raadde ik mijn patiënten met zeer langzaam genezende wonden een alcali-arm dieet aan. Vleesch, visch, eieren, boter, meelspijzen zonder fruit, kaas, noten, honig,